

поклонилъ и искалъ прощеніе, обаче та го
пытала гдѣ отива; а той като си казалъ
работата, рѣкла мѢ Владычица: Иди въ
мнѣнастырѣтъ, и ще да намѣришь житни-
цитѣ пзани съ пшеницѣ, и въ сѣдветѣ
вино и масло, и сичко дръго цѣто є по-
трѣбно; и съ помощѣтъ на Бѣна моего и
Бладыки, ще да бѣде доволно, додѣ са
направи мнѣнастырѣтъ сѣвершенно. И да
са неизлѣже нѣкой да стане икономъ, по-
неже, азъ ще ви бѣда за сакоги икономъ,
и ще са грыжа за вашитѣ потрѣби; само
вий да ходите и да живѣйте като каад-
гери. Това рѣкла и станѣла невидима. Я
сѣ. Аѣанасій са върнѣлъ въ мнѣнастырѣтъ,
и намѣрилъ сичко, цѣо мѢ казалъ Блады-
чица, което было доволно додѣто са до-
правилъ мнѣнастырѣтъ. БогѢ нашѣмѢ сла-
ва, во вѣки вѣковѣ, аминѣ.

ЧѢДО 22.

За Івирскый мнѣнастырь, и за свѣтаа
Ікона Дверница.

Въ вѣмѣто на великаго цара Костан-
тина, когато начала хрістіанската вѣра да